

blik paa Smøreksperten, og man vil lægge Mærke til, at i alle de Forhandlinger, der i Aarenes Løb er ført om Ophævelse af Farvningsforbudet, har man stadig taget til Udgangspunkt for dette: Hvorledes vil en saadan Ophævelse virke overfor de Kunder i Udlandet, der køber vort Smør?, og særligt: Hvorledes vil det virke overfor vor Hovedaftager England? Her vil jeg gøre opmærksom paa, at der særlig er tre Ting, som har været medvirkende til, at man har stillet sig tvivlende overfor en Ophævelse af Farvningsforbudet. For det første har man brugt Farvningsbestemmelsen som et Skel-nemærke, kan man godt sige, mellem Smør og Margarine. Det var det Mærke, som man i Margarinens første Aar tillagde den største Betydning. Senere, i 1905, bestemte Lovgivningen, at der i Margarinefabrikationen skulde anvendes det, vi kalder et Røbestof, et Stof, som er af den Beskaffenhed, at naar det tilsættes Margarinen, kan man gennem kemisk Undersøgelse konstatere, om man har ren Margarine for sig, eller om der muligvis er sket en Forfalskning. Det andet og langt det vigtigste var, at vi gennem Lurmærkeloven fik et særligt Mærke paa alt dansk Smør og har nu haft en Aar-række til at indarbejde dette Mærke i Udlandet som et Garantimærke ikke alene for Smørrets Ægthed, men — som det er blevet i de sidste Aaringer — ogsaa for Smørrets Kvalitet, og det Mærke har nu staaet sin Prøve, saaledes at man alle Vegne, hvor man kender dansk Smør og køber dansk Smør, ved, hvad Mærket dækker, og hvad Mærket garanterer, og man ved, at man aldrig nogen Sinde er blevet skuffet med Hensyn til, hvad dette Mærke dækker over. Og for det tredje er vi nu naaet til, at man i Landbrugsorganisationerne — her tænker jeg særlig paa Mejeriforeningerne, og de repræsenterer altsaa Sagkundskaben — nu har ment at turde gaa med til en Ophævelse af Farvningsforbudet. Dette skyldes i første Række, at vor Forpost i England, Statskonsulent Faber, uforbeholdent er gaaet i Brechen for, at vore udenlandske Kunder nu har en saa ubetinget Tiltro til Redeligheden i vor Landbrugsekspert, at Farvningsbestemmelsens Ophævelse ikke i nogen Maade kan rokke ved deres Tillid til den, og det saa meget mere som flere Lande, deriblandt England, finder det ganske i sin Orden, at man bringer farvet Margarine i Handelen.

Resultatet er altsaa i Aarenes Løb blevet dette, at man nu og først nu fra sagkyndig Side kan give sin Tilslutning til,

at der finder Udførsel Sted af farvet Margarine, idet man mener, at man ikke derved skader vort Smørs Renommé, ligesom man mener at kunne gaa med til, at farvet Margarine sælges paa Hjemmemarkedet. Men jeg vil i denne Forbindelse overfor den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gøre opmærksom paa, at det ogsaa først er *nu*, Statskonsulent Faber mener, at vi med virkelig Sikkerhed kan gaa dertil. Først efter 1915 har han faaet denne sikre Overbevisning, og Hr. Faber gør ogsaa opmærksom paa i sine Skrivelser til Landbrugsministeriet, at Farvningsbestemmelsen i høj Grad har været til Nytte med Hensyn til at skabe Tiltro til vort Smørs Ægthed paa det udenlandske Marked. Jeg taler om Eksport af Margarine i Forbindelse med Farvningsforbudets Ophævelse, thi disse to Ting er i Virkeligheden knyttet nøje sammen, for der kan i Praksis ikke blive Tale om nogen Eksport af Margarine her fra Landet, medmindre det bliver Eksport af farvet Margarine, og skal det virkelig være til Nytte for Margarinefabrikationen som Industri betragtet, at vi fjerner Farvningsforbudet, saa skal Nytten bestaa i, at der bliver Eksportmuligheder. Saa kommer det imidlertid an paa, om Margarineindustrien er i Stand til at optage Konkurrencen paa det udenlandske Marked, naar den faar disse Muligheder. Jeg tvivler ikke om, at den er det, for saa vidt angaar Kvaliteten, men om vor Margarineindustri er i Stand til at konkurrere med Hensyn til Prisen, derom kan jeg ikke dømme. Men jeg ved, som sagt, at naar Forbudet bliver ophævet, er der i hvert Tilfælde skabt Mulighed for en Eksport, og der er jo ogsaa Marked for en Eksport, naar vi ser, at et Land som England i 1923 indførte ca. 50 Mill. kg Margarine til en Værdi af 3,8 Mill. Pund Sterling. Hvis vi vil se paa Hjemmemarkedet, er det jo givet, at her vil Ophævelsen af Forbudet ikke mindst af Husmødrene blive mødt med stor Tilfredshed. Jeg skal dog udtrykkeligt gøre opmærksom paa i Overensstemmelse med Udtalelser fra den højtærede Landbrugsminister ved Lovforslagets Forelæggelse, at dette ikke maa være afgørende for, om vi skal lade Forbudet bortfalde; men vi maa dog heller ikke se helt bort fra, at det betyder meget herhjemme for Husmødrene, om de kan blive fri for at farve Margarin selv, og jeg for mit Vedkommende deler den Opfattelse, man nu nærer fra sagkyndig Side — baade vor Statskonsulent og Mejeriorganisatio-